

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

SOLDATER I LAMMETS ARMÉ

Uppenbarelseboken 14:1-5 • Predikan G8B 2025-01-12 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

Kung Théoden hade samlat sin armé och ridit söderut för att hjälpa Gondor i deras desperata kamp mot den Svartes arméer. Det såg aldrig särskilt hoppfullt ut, men när de kom fram till Pelennors fält där striden skulle stå utanför den vita staden slog kungen halt. Han såg hur staden brann och hur förtvivlat dess lidande var. Han tycktes krypa ihop och krökas av ålder. Och Merry kände själv hur skräck och tvivel hade lagt sig tungt över honom. Kanske skulle kungen tappa modet, böja sitt gamla huvud, vända om, smita iväg och gömma sig bland bergen.

Om du är en kristen och inte upplevt det förut så kommer du att uppleva det. En överväldigande trötthet, kanske skräck, definitivt tvivel. Och tanken att man kanske bara skulle ge upp? Man tycker sig se hur mörkret tornar upp sig på alla sidor. Överallt verkar det vara lidande och motgångar. Jag orkar inte fortsätta. Och vad skulle meningen vara, när allt ändå tycks göras om intet?

I större delen av de två senaste kapitlen i Uppenbarelseboken har vi fått se fruktansvärda, djävulska varelser. I det 12:e kapitlet introducerades vi till en stor röd drake, som är den gamle ormen som kallas Djävul och Satan och hur han för krig mot Guds Son och hans församling. Bilden är grotesk, med sju huvuden och tio horn med sju kronor på och en svans så stor och kraftfull att den sveper ner delar av himlens stjärnor.

Sedan fick vi se i det 13:e kapitlet två vilddjur, där det ena stiger upp ur havet och också ser ut som ett kolossalt skräckinjagande monster, som utövar drakens makt och som lockar och kräver hela jordens invånare att förundras och tillbe det. Därefter såg vi ytterligare ett vilddjur som också utövade drakens makt, men som såg betydligt snällare ut. Men det visade sig att detta vilddjur kunde göra mirakel och förleder hela jordens invånare och tvingade alla att inte bara tillbe det första vilddjuret utan också ta emot dess märke, det vill säga, intyga sin tro och lojalitet och identifikation med vilddjuret. Och mer än något annat vill denna oheliga treenighet – draken och de två vilddjuren – strida mot Guds församling.

Detta är något som pågår just nu, genom världsliga makthavare som utövar press både genom kulturella tänkesätt och militär makt, och genom falska religioner och filosofier som vilseleder hela världen. Och som kristen är det lätt att se allt som pågår – och dessutom försöka navigera genom sitt eget lidande – och bli överväldigad och ge upp eftersom vilddjurens makt tycks vara verksam överallt och man har tappat riktningen.

Jag har sett det många gånger och det gör lika ont varje gång. I liknelsen om såningsmannen talar Jesus om tre sorters sådd som leder till undergång. Sådden är en bild av Guds ord. Men

dels har vi sådden som landar på vägen, som är en bild på att den onde kommer och rycker bort det som såddes i personens hjärta. Dels har vi sådden på stenig mark som är en bild på den som hör ordet och tar emot det med glädje, men som bara behåller det en kort tid, för när han möter lidande och förföljelse så kommer han på fall. Och så har vi sådden bland tistlar som är en bild på den som tar emot ordet, men utan att det bär någon frukt eftersom det kvävs av världsliga bekymmer och bedräglig rikedom.

Återigen en sorts treenighet. Den onde och hans samverkan med lidande och förföljelse å ena sidan och världsliga bekymmer och bedräglig rikedom å andra sidan.

Vad kan vi göra mot sådana krafter? Ja, nästan ingenting. Men vår text visar att frågan är felställd. Frågan är inte vad vi kan göra utan vad Kristus kan göra.

Så låt oss titta på texten. Jag delar upp predikan i två punkter. I den första punkten ska vi titta på Lammet som nämns i den första versen. Och i den andra punkten ska vi titta på den armé han har med sig. Så: (1) Lammet, och (2) Lammets armé.

I. LAMMET

Du minns kanske förra gången vi såg de 144 000? Det var i det sjunde kapitlet och de kom som ett svar på frågan från den icke-kristna världen: ”Guds och Lammets vredes stora dag har kommit, och vem kan då bestå?” Här har vi alltså sett tre nästan obeskrivligt skräckinjagande monster som tar över hela världen och de kristna uppmanades i förra kapitlet till uthållighet och tro och till vishet. Men det är inte svårt att ana en fråga från den kristna kyrkan: ”Drakens och vilddjurens stora vredes dag har kommit och vem kan då bestå?”

Svaret på frågan är:

Uppenbarelseboken 14:1 (SFB-15)
Och jag såg, och se: Lammet stod på Sions berg, och med honom etthundrafyrtiofyra tusen som hade hans namn och hans Fars namn skrivet på sina pannor.

Kontrasten mot kapitel 13

Kontrasten till det 13:e kapitlet kunde inte vara större. Den är chockerande. Vi har sett dessa massiva krafter som på olika sätt förleder och erövrar hela världen och hur den kristna kyrkan besegras och dödas. Vi har sett hur hela världen ser all denna makt och förundras och tillber vilddjuret. Och man kan tänka sig att som kyrka borde vi kämpa emot; vi borde ta fram en strategi; vi kanske skulle utveckla något sorts program som kan överlista vilddjuret eller som kan mäta sig mot dem i makt? Det är så lätt att dras in i vilddjurens och världens tänkesätt och försöka kriga på samma villkor som dem.

Men Johannes ser ett lamm. Det är nästan en bisarr bild – vad skulle ett lamm kunna göra mot dessa monster? Här har vi en bild av hur den kristna tron fungerar till skillnad från alla andra religioner och livsåskådningar. Allt annat, alla mänskliga påfund handlar om vad vi kan göra. Det handlar om makt och mänskliga strategier för att uppnå det vi vill uppnå. Men den kristna tron accepterar inte den utgångspunkten. Vi kan läsa många gånger i Bibeln, men till exempel i den 33:e psalmen att en hjälte räddar sig inte genom stor styrka. Däremot är Herren vår hjälp och vår sköld.

Du minns säkert händelsen som utspelades i Andra Kungabokens sjätte kapitel där den arameiske kungen blev så irriterad på att profeten Elisha hela tiden visste vilka militära strategier kungen hade så att han bestämde sig för att röja Elisha ur vägen. Så han skickade en stor armé som kom på natten och omringade staden där Elisha bodde. Tidigt på morgonen steg Elishas tjänare upp och gick ut och såg den stora armén och frågade Elisha vad de skulle ta sig till. Och så står det,

2 Kungaboken 6:16-17 (SFB-15)

16 Han svarade: "Var inte rädd! De som är med oss är fler än de som är med dem." 17 Och Elisha bad: "Herre, öppna hans ögon så att han ser." Då öppnade Herren tjänarens ögon, och han fick se att berget var fullt av hästar och vagnar av eld runt omkring Elisha.

Det här är inget vanligt lamm. Det här Lammet såg vi i det femte kapitlet; det här lammet är Gud. Det är Gud som blev människa för att friköpa människan från sitt slaveri genom att ge sitt liv i människans ställe. När det 13:e kapitlet slutar kan man lätt känna att hoppet är ute. Men det 14:e kapitlet hjälper oss att se från himlens perspektiv; det hjälper oss att se att de som är med oss – eller snarare att *han* som är med oss – är oändligt mycket starkare än allt och alla som är emot oss.

Det här 14:e kapitlet är säkert skrivet med Psalm 2 i åtanke. Där står det att hednafolken gör uppror och att jordens kungar reser sig och gaddar ihop sig mot Herren och hans Smorde, hans Kristus. Men så står det vidare att "han som tronar i himlen ler."

Det är ingen jämbördig kamp. Det spelar ingen roll hur imponerade eller hur skräckslagna vi blir av draken och hans medhjälpare. När Lammet visar sig är striden redan över. Det blir ingen bombastisk slutstrid där Lammet och draken står och försöker få in träffar på varandra och så avgörs matchen i sista ronden.

Ingen falsk kopia

För kom ihåg, det här är det sanna Lammet. Vi såg i det 13:e kapitlet att båda vilddjuren hade likheter med Kristus. Den ena kopierade Kristus som kung och gjorde anspråk på att ha varit död och uppstått igen. Och den andra kopierade Kristus som lamm till sitt utseende. Men båda var falska kristusar. De hade likheter, säkert tillräckliga likheter för att lura somliga, och de kunde framställa sig själva som attraktiva, men när man hörde dem hörde man att de talade som draken.

Men här har vi det sanna Lammet! Och svaret på uppmaningen från det 13:e kapitlet, hur vi ska kunna tro och vara uthålliga och hur vi ska kunna vara visa är att se Guds lamm. Svaret på hur vi ska förhålla oss till korrupta makthavare och sataniska kulturer är att se Guds lamm. Och svaret på hur vi ska förhålla oss till falska religioner och livsåskådningar är att se Guds lamm.

För du vet att om man ska bli en expert på förfalskningar så måste man vara extremt välbekant med den äkta varan. Om du ska kunna avgöra om en målning är en förfalskning så måste du veta i minsta detalj hur den äkta målningen ser ut. Och om du vill vara en kristen med urskillning, vilket Uppenbarelseboken uppmanar dig att vara, så måste du ha en intim kännedom om den sanna Kristus. Har du det?

Sions berg

Här får vi se honom. Och då förändras allt.

Texten säger att han stod på Sions berg. Det är återigen inget som ska läsas bokstavligt. Utöver den här texten nämns Sions berg bara en enda gång i Nya testamentet och det är i Hebreerbrevet 12:22. Där har författaren innan talat om skillnaden mellan det gamla och nya förbundet och han säger i den 18:e versen att ”ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på...” och så fortsätter han i den 22:a versen,

Hebreerbrevet 12:22-23 (SFB-15)

²²Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, till änglar i mångtusental, 23 till en festgemenskap och församling av förstfödda som har sina namn skrivna i himlen, till Gud som är allas domare och till andarna av rättfärdiga som nått fullkomningen.

Sions berg är, med andra ord, en bild av en himmelsk verklighet. Det är Guds tröst till kristna som lider under vilddjurens betryck. Han ger oss en apokalyps, det vill säga, han drar bort slöjan och visar den andliga verkligheten, den himmelska verkligheten.

Uppenbarelseboken ger oss den här bilden, inte för att du ska kunna läsa om den i nyhetsflödet någon dag, utan för att visa dig vad mänskliga ögon inte kan se och vad Satan till varje pris vill att du ska glömma. Lammet står på Sions berg. Jesus Kristus står omgiven av sin församling. Och då är striden redan över. Se Guds lamm!

II. LAMMETS ARMÉ

Och se Lammets armé! Det är vår andra punkt. För Lammet står inte där för sig själv, nej, han har med sig 144 000, och i likhet med övriga världen har dessa 144 000 också ett märke. Men märket är helt annorlunda eftersom det är Lammets namn och hans fars namn.

I det sjunde kapitlet såg vi alltså 144 000 som hade fått ta emot den levande Gudens sigill på sina pannor. Här har vi samma armé igen. Där nämnde jag hur siffrorna fungerar i Uppenbarelseboken, där siffran 12 representerar Guds folk. Här har vi 12 gånger 12 gånger 1000. Mycket sannolikt är detta en bild på 12 stammar gånger 12 apostlar gånger 1000, det vill säga, en bild på Guds folks totalitet. Då var alltså frågan vem som kunde bestå på Guds vredes stora dag. De 144 000 kunde bestå eftersom de fått ta emot Guds sigill och därmed var beskyddade från Guds vrede.

Här är en fortsättning på samma bild. Vem kan bestå inför draken och de två vilddjuren? De 144 000 kan bestå. De står med Lammet och de har Lammets namn skrivna på sina pannor.

Men i det sjunde kapitlet nämnde jag också att där står stammarna uppräknade och det är 1000 från varje stam, vilket är en anspelning på 4 Mos 31 där Mose uppmanar folket att sända 1000 man från varje stam att strida mot midjaniterna. Det är med andra ord en mönstring, en folkräkning. Och alla gånger vi stöter på en folkräkning är i syfte att sända en armé. Här framställs Lammets församling återigen som en armé. Men det är ingen vanlig, jordisk armé. Texten ger sex kännetecken på denna Lammets armé.

1. De är rena

För det första: de är rena. Den första delen av den fjärde versen låter lite konstig på flera sätt. Den säger

Uppenbarelseboken 14:4 (SFB-15)

«Det är de som inte har befläckt sig med kvinnor. De är jungfrur, dessa som följer Lammet vart det än går.[...]»

Det är två saker som kan låta konstigt. Dels att vår svenska översättning säger att de är ”jungfrur”. Jag var tvungen att slå upp ordet för att försäkra mig att jag inte missuppfattat något, men hur man än vänder och vrider på det så är en jungfru på svenska en kvinna. Det grekiska ordet handlar om en person som inte har haft sexuellt umgänge, det vi på svenska brukar kalla för en ”oskuld”. Och den grekiska ändelsen är en maskulin plural ändelse, vilket innebär att det inte kan handla om en grupp kvinnor helt plötsligt. Så vad texten säger är att de är oskulder.

Men då kommer vi till den andra saken som kan verka konstig. Varför skulle den här armén bestå av oskulder? Är det bara personer som har levt i celibat? Nej, verkligen inte. Paulus säger i Första Timotheosbrevet 4:2 de som förbjuder folk att gifta sig följer onda andars läror. Återigen måste vi påminna oss om att inte läsa Uppenbarelseboken bokstavligt, utan vi måste försöka förstå vad bilderna symboliserar.

När de israelitiska soldaterna var ute i krig skulle de inte ha sexuellt umgänge med sina fruar. Det står i 5 Moseboken 23:9, vilket vi också ser illustrerat till exempel i kung Davids liv. När han gömmer sig från Saul i 1 Sam 21 kommer han till prästen Ahimelek och ber att få ta skådebröden till sina män som är hungriga. Prästen frågar om männen har avhållit sig från kvinnor och i så fall får de ta det heliga brödet. Och David svarar att de har det. Ända sedan i förrgår!

Eller när David var otrogen med Urias fru och när det visade sig att hon var gravid så försökte David att dölja allting genom att ta hem Uria från armén som var ute i krig så att han skulle ligga med sin fru och tro att barnet var hans. Men Uria bröt inte mot Guds lag utan tillbringade natten bland husets tjänare.

Här i Uppenbarelseboken är det inte fråga om sexuell avhållsamhet utan om andlig renhet. Lammets heliga armé är inte befläckt med att vara otrogna med vare sig vilddjuren eller Babylon som är en bild av världens lockelser och förförelser. Det är en armé som håller sig till Kristus i allt.

Paulus säger i 2 Kor 11:2,

2 Korinthierbrevet 11:2 (SFB-98)

²[...] Jag har trolovat er med en enda man, Kristus, och vill föra fram en ren jungfru till honom.

Det betyder förstås inte att han menar att alla i församlingen ska vara ogifta utan att de, som församling, är trogna Kristus i andlig renhet.

2. De följer Lammet

För det andra – fortsättningen på vers 4: de följer Lammet vart än det går.

De är hans efterföljare, vart han än går. Det är vad en kristen gör. Som en soldat i en armé följer de sin anförarens order. Om han säger att de ska gå höger så går de höger och om han säger att de ska gå vänster så går de vänster.

En soldat har beräknat kostnaden och är införstådd med att hans uppdrag kan kosta honom hans liv. Han har tagit avsked från sin familj och alla världsliga ägodelar för att kämpa i en armé och för ett syfte som är större än hans eget liv.

Här finns förstås mycket för oss att ta lärdom av när vi funderar på vår egen efterföljelse av Jesus. Hur ser din kamp mot synden ut, präglas den av en soldats mentalitet av att ha tagit avsked från sitt gamla liv för att gå ut i Lammets armé och följa honom vart han än går? Eller dina andliga övningar, som att fira gudstjänst med din församling, att öva dig i generositet med dina pengar, att bekänna din synd för andra, att be och läsa Bibeln och bygga upp dina bröder och systrar i deras tro? Inget av det här är något som kommer av sig självt, tvärtom allt är något vi behöver öva oss i för att arbeta in det så att det blir en naturlig del av vår karaktär.

Men det börjar med att släppa taget om allt som binder oss i den här världen. Att släppa taget om din plan för ditt liv för att lita på att det är bättre att följa honom vart han än går, även om det innebär att dina egna drömmar inte går i uppfyllelse.

3. De är friköpta

För det tredje: de är friköpta. Den sista delen av den fjärde versen lyder:

Uppenbarelseboken 14:4 (SFB-15)

⁴[...] De är friköpta från människorna som en förstlingsfrukt åt Gud och Lammet.

Här kommer vi in i själva hjärtat av vad den kristna tron är. För nästan sex år sedan predikade jag utifrån Efesierbrevet 1:7 som säger att vi är friköpta genom Jesu blod. Då berättade jag att det finns fem ord i Nya testamentet som beskriver frälsningen i termer som är hämtade från den romerska juridiken.

1. Δικαιόω

Den första är δικαιόω (*dikaioō*). Det är en frikännande dom. Det handlar om att syndaren blir upprättad och förklarad rättfärdig. Det är det ordet vi översätter till just ”förklarad rättfärdig”, eller mer slarvigt, ”rättfärdiggjord.” (Jfr Rom 3:4, 4:23, 5:18; 1 Tim 3:16.)

2. Αφίημι

Det andra är ἀφίημι (*afemi*). Det betyder ”att skicka bort” och handlar om en juridisk transaktion där en skuld blir utstruken. När priset är betalt tar man dokumentet där skulden står skriven och så stryker man skulden. Nu finns den inte mer. Det är det ord vi översätter med *förlåtelse*. (Matt 9:2; Rom 4:7; Ef 4:32)

3. Υιοθεσία

Det tredje är υιοθεσία (*huiiothesia*). Det handlar om den juridiska process där någon som inte är ens biologiska barn görs till son. Det är det vi brukar kalla för adoption. (Rom 8:15; Gal 4:5)

4. Κατάλλασσω

Det fjärde är κατάλλασσω (*katallassō*). Det är det juridiska begreppet för när två stridande parter har hittat en lösning. De har försonats med varandra. (Rom 5:10; 2 Kor 5:18-20)

5. Ἐξαγοράζω / ἀπολύτρωσις

Det femte är ἔξαγοράζω (*exagorazō*) eller ἀπολύτρωσις (*apolytrōsis*). Det är det ord vi har i texten idag. Det är ett juridiskt ord för när man köper en slav fri. Att friköpa någon.

Alla de här fem begreppen berättar evangeliet på olika sätt. I *rättfärdiggörelsen* står syndaren anklagad och skyldig inför Gud, men på grund av sin förening med Kristus förklarar Gud syndaren rättfärdig, eftersom Kristus har uppfyllt alla krav. Genom tron får syndaren del i Kristi fullkomliga liv och i utbyte tog Kristus syndarens straff på sig själv.

I *förlåtelsen* står syndaren inför Gud med en skuld, men får på grund av Kristus sin skuld utstruken eftersom Kristus har betalat priset.

I *adoptionen* står syndaren inför Gud som en främling, men han görs till en son och arvinge i Guds familj, eftersom hans äldre bror Kristus var villig att bli en främling i hans ställe.

I *försoningen* står syndaren inför Gud som en fiende, men han görs till en vän eftersom Gud istället riktade sin vrede mot sin egen Son som ställde sig i syndarens ställe.

Och i *återlösningen*, eller i friköpandet, står syndaren inför Gud som en slav, men blir friköpt, eftersom Kristus gav sitt eget liv i syndarens ställe.

Ser du att alla dessa begrepp berättar samma goda nyheter, men gör det utifrån olika perspektiv? Alla dessa saker; rättfärdiggörelse, förlåtelse, adoption, försoning och återlösning får vi del av genom tron på Kristus eftersom han har betalat priset. Vi är anklagade, men han bar vårt straff och förtjänade vår rättfärdighet så att vi kan bli fria. Vi är skuldsatta, men han betalade vår skuld. Vi är främlingar, men han är en Son och gav upp sin plats i famljen så att vi kan komma in. Vi är fiender till Gud, men han tog Guds vrede så att vi kan bli Guds vänner. Vi är slavar, men Kristus köpte vår frihet med sitt eget blod.

Definition av "[att] friköpa"

Och här står det alltså i texten att vi är friköpta. På svenska hör man precis vad det handlar om. I sin mest grundläggande form handlar det om att köpa någon fri. Det förutsätter dels att det finns ett slaveri eller en fångenskap och dels att det sker en transaktion som sätter den fångne fri.

Det illustreras kraftfullt i berättelsen om profeten Hosea. Hosea gifte sig med en kvinna som hette Gomer. Han älskade henne och tog hand om henne, men hon var otrogen mot honom. Efter ett tag lämnade hon honom helt och gick från man till man och sjönk så lågt i sitt missbruk att hon till sist stod på slavmarknaden och skulle säljas som en handelsvara. Då tog Hosea troligtvis allt han ägde och gick och köpte sin fru fri. Det är återlösningen i ett nötskal. Hon var fånge, både bokstavligt talat i bojor, men även slav i ett missbruk. Men han tog allt han ägde och köpte loss henne.

Vänner, så var det med oss! Vi var slavar under synden, under våra begär, under alla möjliga saker, men Kristus köpte vår frihet med sitt eget liv. Och därför tillhör vi inte oss själva utan honom. Vi lever i en frihet vi aldrig kunde föreställa oss som slavar, när vi nu tillhör Lammet, för, som Jesus själv säger i Johannes 8:36, att den Sonen gör fri verkligen är fri.

Förstlingsfrukt

När texten säger att de är friköpta som en förstlingsfrukt är innebörden att de tillhör Gud. I Gamla testamentet tillhör skulle man ge det första och det bästa av skörden till Gud (2 Mos

23:19; 4 Mos 18:12). Man separerade alltså förstlingsfrukten från allt det andra, där förstlingsfrukten tillhörde Gud och sedan kunde man använda det andra som man ville.

Här i vår text har det också skett en separation där Lammets armé är friköpta från världen, som en förstlingsfrukt åt Gud och Lammet. Hela det här skördetemat återkommer i den tredje visionen i Uppenbarelsebokens 14:e kapitel, i verserna 14-20, där vi också ser en separation mellan de som tillhör Lammet och de som tillhör världen.

4. De lever i sanningen

För det fjärde: de lever i sanningen. I den femte versen står det,

Uppenbarelseboken 14:5 (SFB-15)

⁵I deras mun har det inte funnits någon lögn. [De är fläckfria.]

I Sefanja 3 finns en profetia om Guds folks frälsning som tar upp flera av de teman som återkommer i vår text. Bland annat står det i den 13:e versen,

Sefanja 3:13 (SFB-15)

¹³De som är kvar av Israel ska inte göra orätt eller tala lögn, och ingen falsk tunga ska finnas i deras mun.

Vår text är återigen inget som ska läsas bokstavligt eftersom vi alla är syndare. Den säger att Lammets armé lever i sanningen, i kontrast mot de två vilddjuren som karakteriseras av drakens språk, draken som är lögnens fader. Lammets armé däremot, lever i sanningen. Det innebär att den mest grundläggande lögnen, den yttersta lögnen, är att tillbe en falsk gud.

Johannes själv skriver om lögn och sanning och mörker och ljus i sitt första brev och säger i slutet av andra kapitlet,

¹ Johannesbrevet 2:22 (SFB-15)

²²Vem är lögnaren om inte den som förnekar att Jesus är Kristus? Den är Antikrist som förnekar Fadern och Sonen.

Så, om Antikrists kännetecken är att förneka Fadern och Sonen – det är lögnaren, som Johannes uttrycker det – så handlar sanningen om att följa Lammet vart han än går.

5. De är fläckfria

För det femte: de är fläckfria. Det är andra delen av den femte versen. Det är ett summerande påstående. Vi läser flera gånger i Nya testamentet att Jesus ska framställa sin brud utan fläck eller skrynkla. Han har tvättat oss i sitt blod, det vill säga, syndens fläckar är borttagna eftersom han har tagit vårt straff på sig. Här ser vi just det. De står rena på grund av honom.

Så, för att sammanfatta: de är *rena*, det vill säga, de är trogna Kristus i andlig renhet, de *följer Lammet* vart han än går, de är *friköpta*, de *lever i sanningen*, och de är *fläckfria*. Det var fem karaktärsdrag. Ett återstår och det är det första som nämns, som jag sparar till sist.

6. De sjunger

Så, för det sjätte: de sjunger. Jag läser vers 2,

Uppenbarelseboken 14:2 (SFB-15)

²Och jag hörde en röst från himlen, som brusat av väldiga vatten och dånet av kraftig åska. Rösten jag hörde var som när harpspelare spelar på sina harpor.

Det är en lite rolig grekisk mening eftersom det är samma grundord som återkommer tre gånger. Det är harpister som harpar på sina harpor. Det är för övrigt ordet κιθάρα, som gett upphov till vårt ord ”gitar”. Det var ett stränginstrument som hade en resonanslåda som är någon sorts föregångare till våra gitarrer.

Och de sjöng en ny sång, säger den tredje versen.

Uppenbarelseboken 14:3 (SFB-15)

»De sjöng en ny sång inför tronen och inför de fyra varelserna och de äldste, och ingen kunde lära sig den sången utom dessa etthundrafyrtiofyra tusen som är friköpta från jorden.

Att de sjunger en ny sång är ett uttryck som är hämtat från Gamla testamentet, till exempel från Psalm 98. Det är ett uttryck för lovprisning till Gud för att han har uppfyllt sina förbundslöften och friköpt sitt folk. Det är alltså bara en sång som de friköpta kan sjunga eftersom det bara är de som upplevt vad det handlar om.

Det är bara en kristen som kan sjunga om hur förunderlig nåden är eftersom det är bara en kristen som i djupet av sin varelse förstått vilken eländig syndare han är. Och här sjunger de denna sång som ingen annan i universum kan sjunga på samma sätt.

Om Herren vill kommer vi att komma också till det 18:e kapitlet och se vad som står där, men det är värt att lägga märke till när vi talar om församlingens sång. Det är ett kapitel som handlar om domen över Babylon, som är en sorts motsats till den rena armé vi ser här, eftersom Babylon liknas vid en sköka. Det räknas upp de domar som kommer att drabba Babylon. Jag läser från vers 21,

Uppenbarelseboken 18:21-22 (SFB-15)

»Och en väldig ängel tog upp en sten, stor som en kvarnsten, och slungade den i havet och sade: "Så ska Babylon, den stora staden, störtas med våldsam kraft, och man ska aldrig mer finna den. »Aldrig mer ska ljudet av harpspelare och sångare och flöjtblåsare och trumpetare höras i dig [...]

En av domarna över Babylon är att det inte ska finnas någon sång eller musik. Bibeln är full av musik. Ofta när Gud gjort något av sina stora verk så gensvarar hans folk med att sjunga. Tiden räcker inte för att räkna upp alla gånger, men ett intressant ställe är Andra Krönikaboken 20:21 där kungen Joshafat var belägrad av tre arméer och där han, som svar på Guds löfte att de skulle klara sig, var att ställa upp sångare framför den beväpnade armén. De skulle sjunga: ”Tacka Herren, evig är hans nåd.” Och när de började sjunga började de tre arméerna som gaddat ihop sig att angripa varandra tills ingen var kvar.

Kära vänner, kapitel 13 och 14 i Uppenbarelseboken handlar om krig. Var du än står är du delaktig i kriget. Det finns ingen neutral plats. Så vilken armé står du i? Hos draken och hans vilddjur eller hos Lammet? Hur krigar du för Lammet? Ja, börja med att kom till kyrkan och sjung så mycket du orkar. Vi har en ny sång att sjunga eftersom vi har fått uppleva hur det är att bli friköpta av Lammet.

Rohans sjungande armé

Om vi återvänder till Sagan om ringen så slutar det förstås inte med att kung Théoden tappade modet och vände om för att gömma sig bland bergen. Nej, när han såg ett ljussken slå upp från staden som en blixträtade han på sig och reste sig i stigbyglarna och ropade till sin armé starkare än vad någon där hört en dödlig ropa och sedan tog han banerförarens horn

och blåste i det så kraftfullt att det rämnade och sedan red han mot kriget så snabbt att ingen i hans armé kunde komma ikapp. Och så står det att,

Mordors härar kved och greps av skräck, och de flydde och dog, och vredens hovar red över dem. Och då brast hela Rohans här ut i sång, och de sjöng medan de dräpte, ty stridsglädjen hade gripit dem, och ljudet från deras sång som var fager och fruktansvärd nådde ända till staden.

AVSLUTNING

Vänner, om frågan är vad vi kan göra mot alla dessa mörkrets makter så är svaret nästan ingenting. Men se Guds lamm. Se den andliga verklighet som kastar ljus över hela ditt liv här och nu. Släpp taget om dina egna planer för ditt liv och lita på att det är bättre att följa honom vart han än går. Han säger själv,

Markusevangeliet 8:35 (SFB-15)

³⁵Den som vill rädda sitt liv ska mista det, men den som mister sitt liv för min och för evangeliets skull ska rädda det.